

FLICKAN MED PARAPLYT

Allegretto

E' vi - sa vill ja' sjung - a, som
 ä all - de les ny, den handlar om e'
 flic - ka, som gick mä pa - ra - ply, fast
 so - la up - på him - me - len av
 mol na bortskymd var, men hög-mods-an-den
 stun - dom ut - i pi - gors hjär-tan far.

Ho' va' e' fattig piga från Komfortuna by,
 som skaffa sej en fästman, som köpt'na paraply.
 Men hör I gosser alla, som har en liten vän
 köp aldrig paraplyer för sol på himmelen.

En da', när sola döljde sig bakom svartan sky,
 gick ho' mä högmodanden i uppstånt paraply.
 Men Herren straffar sådant, det kan I lita på;
 I hören nu, hur rysligt det den pigan månde gå.

En virvelvind kom susande från svarta himlen ned
 å högg i paraplye', så piga följde med.
 Ho' sökte te att släppa den besten uti hast,
 men fingrarna besynn'ligt nog ve skafte' hängde fast.

Så bar dä å' te väders, å hu då, hur dä gick!
 Ej ens att säga amen den stackars flickan fick.
 Dä hiskligé va' att skåda, så knappast dä nå'n tror,
 hur ho' till himla reste uti strumpor å i skor.

Så reste ho' till himla ifrån sin lilla vän,
 som skrek å ba' å ropete: "Sofi kom ner igen!"
 Han sprang å svor å hoppa å skrek båd' hi å hej!
 Men dä va' lögn i helsike ho' kunde släppa sej.

Lars Bondeson